

Tréšla v bágástvo nesréce je stréla,
Krájnjski v obúpu zapústil si svét.

Vídlil si Némško, Francósko, Británsko,
Vídlil si Svájca visóke goré,
Vídlil si jáсно nebó Italjánsko;
Sréce ni zánjeno nájdollo sercé.

Vídlil povsód si, kak íšejo dnárje,
Kak se uklánjajo zlatmu bogú;
Íže bratoljúbja si vídlil oltárje?
Z sercam obúpnim si pèršél domu.

Mógla umreti ni stára Sibíla

De so pernèsti ji z doma peróti;
Éna se tébi je želja spolnila:

V zémli domáči de trúplo leži.

U zémli ^{slovenski} domáči, predrági dèžéli,

Ísi si jo ljébil preséčno ves čas;

V ktéri očétye so naši slovéli,

Ítéra zdey íma grob kómej za nás.

Téska človéku ni gróba odéja,

Vrámejo v sébe ga zémlje móči;

Tèrčimo, bratje! še vínce se sméja

Dólgo Smolétov spomínj naj živí!